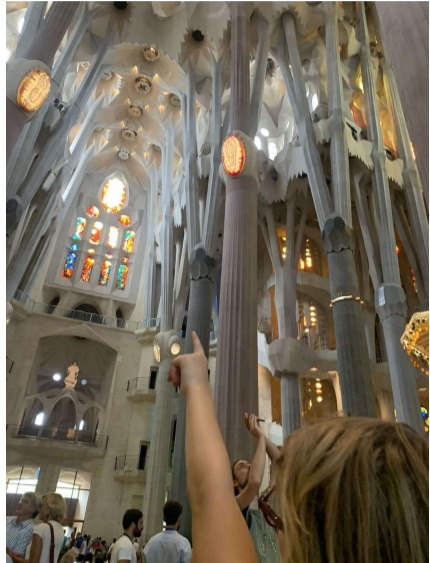

МОЈ АВГУСТ У БАРСЕЛОНИ

Мој Август је посетио град који се зове Барселона. Ту је живео светски познати архитекта Антони Гауди. Он је пројектовао парк Гуељо, Вилу Батло (Casa Battlo), Вилу Педрера (Casa Pedrera), Катедралу Света Фамилија (La Sagrada familia), парк Гуељо (park Guell)...Налазио је инспирацију у природи и јако је водио рачуна о њој. То видимо у стубовима катедрале који су попут дрвета, виле Батло која је инспирисана лишћем које плеше на ветру. То може да се види у пројекту система за скупљање кишнице који је заливао биљке у парку и тако штедео воду граду. Рециклирао је тако што је одбачене предмете ломио и од њих правио мозаике по коме је чувен парк Гуељо. Од свега је правио доживљај за очи. На крову виле Педрера од димњака је направио скулптуре војника који чувају вилу. Гауди је за мене мађионичар у свету архитектуре. Радио је из љубави и разумео је спој природе и грађевина. Био је човек испред свог времена.

Али Барселона није позната само по Гаудију већ и по Пикасовом и Мировом музеју, катедрали Света Марија, најстаријој пијаци у Европи "Бокерија" (Mercado de La Boqueria), огромном акваријуму готским квартовима са предивним малим радњама...

Мој август каже да је Барселона место где се стварају снови! Питате се зашто се снови стварају баш ту? Јер не постоји још један град као што је Барселона.

И ако вам све ово није довољно у предграђу Барселоне има Краљевски коњички клуб са прелепим шпанским коњима који се зову Фулгоси.

Написала Софија Мијатовић

ОВОГ ЛЕТА – ПОНОВО МОЈА ОМИЉЕНА ГРЧКА!

Била сам пресрећна када сам чула да овог лета идемо у Грчку. Обожавам ту предивну земљу. Као мала сам летовала на Крфу и Скијатосу, али смо се овог пута одлучили за јужнији део Грчке – Ситонију и хотелски комплекс Порто Карас, у близини Неос Мармараса. Овог пута нисмо путовали авионом и то је била одлична идеја, јер сам видела много више током путовања аутом. Толико лепоте током путовања! Ситонија је другачија од Крфа и Скијатоса. Невероватно је зелена и шумовита. Да се сваки час иза неког завоја изненада не појави море и заслепи лепотом, помислили бисте да идете на планину а не на море.

Хотел је био одличан, са базенима, много зеленила и одличним сладоледом, што и није толико важно. Оно најважније је било и најлепше, а то је предивно море. Уз саму плажу сасвим светло плаво, па онда скоро тиркизно и далеко иза бова тамно плаво. Где год да сам летовала, први поглед на то бескрајно плаветнило што светлуца на сунцу, као да је посуто дијамантским прахом, остави ме без даха. Није то само због тих невероватних нијанси плаве, него ме та огромна ширина и снага те огромне воде сваког лета поново изненади.

А онда оно што највише волим на мору – пливање и роњење по цео дан.

Нема лепшег осећаја од оног кад зарониш у ту огромну, плаву воду и када те окружи јато рибица, које плива с тобом и око тебе. Цело лето сам се надала да ћу изронити морску звезду или је бар видети на дну мора, али овог пута нисам имала среће. Поред једног ресторана сам на једном великом камену, који повремено запљускује море, видела много морских жежева.

Посебно уживање ми је била возња «јет скијем» - малим бродичем којим сам се возила са мамом. Таласи су били баш велики и то је био прави доживљај.

Фантастично изгледа и возња « супер софом», коју вуче глисер великом брзином, али се нисам охрабрила да покушам. Снимала сам маму из тог глисера и видела да се грчевито држи за ивице софе. Једног тренутка је скоро упала у море. Следеће године морам да покушам.

Често смо путовали бродичем до околних места, али посебно се сећам једног ноћног путовања. Стајали смо баш на прамцу бродича, таласи су били велики, а Месец широко осветљавао површину мора. Ту слику не могу да заборавим.

И још нешто морам да поменем. На тераси наше собе нашли смо малог галеба. Још није имао ону чисту белу боју перја, ни ону црвену тачку на кљуну, коју ће добити кад одрасте. Био је сивкаст, са туфницама по телу, али је већ умео да лети. Сваког дана је долазио на нашу терасу, а ми смо му доносили хлеб и грицкалице. Потпуно се припитомио. Надам се да је добро и да је већ одрастао у предивног, белог галеба.

Написала Анђела Госпавић

ЈЕЗИЧКИ КАМП У НЕМАЧКОЈ

Две недеље у августу сам провела у кампу за учење немачког језика под називом „ADVENTURE CAMP“. Камп се одржавао у Немачкој, у Баварској, а место се зове Реген.

Језички камп је место у страниј земљи где се учи језик те земље, а у овом случају и немачка деца су тамо долазила да уче енглески. Циљ боравка у кампу је да деца науче неки страни језик или да га побољшају, али наравно и да се добро забаве.

Језички камп обично траје једну, две или чак и три недеље.

Камп изгледа другачије него било који камп у Србији. Деца се не смештају у хотел него постоји једна велика, главна кућа, а у близини су и мале куће у којима спавају групе од по шесторо деце, затим спортски терени, вештачка стена, језеро, а све то чини велики кампус.

Пре подне се одржавају часови језика, после подне се иде на разне активности, нпр: возњу кануом, кајаком, одлазак на базен или у град...

За неколико соба увек је задужена особа која се зове „teamer“. То је млађа особа која се брине о деци. Тимери долазе из разних земаља: Немачке, Енглеске, Аустралије, Шпаније...

Да ли бих некоме препоручила одлазак у камп? Апсолутно, али уз неколико савета.

Ја бих вам препоручила да останете једну недељу.

Ако остајете дуже, поведите неког пријатеља да лакше поднесете раздвојеност од родитеља.

Уживајте, брзо ће проћи!

Написала Маја Вукаловић

МОЈЕ ПУТОВАЊЕ У ЦРНУ ГОРУ

На овом распусту сам био у Црној Гори у Сутомору близу Бара. Имам много пријатеља тамо и скоро сваки дан сам ишао на плажу са њима. Они се зову: Матија, његов млађи брат Петар и зовемо га Пера, Страхиња, његова млађа сестра Маја, Јована, Ена, њен млађи брат Андрија... По цео дан смо се играли жмурке, зомбија и људи, магарца... Прошле године смо заједно правили рор саке и много смо се забавили, а ове године нам је Енина и Андријина тетка правила палачинке. Посебно ми је био леп дан кад сам са мамом и татом колима отишао на плажу у Улцињ на цео дан. Повели смо и нашег пса Лава. Кренули смо рано ујутро колима.

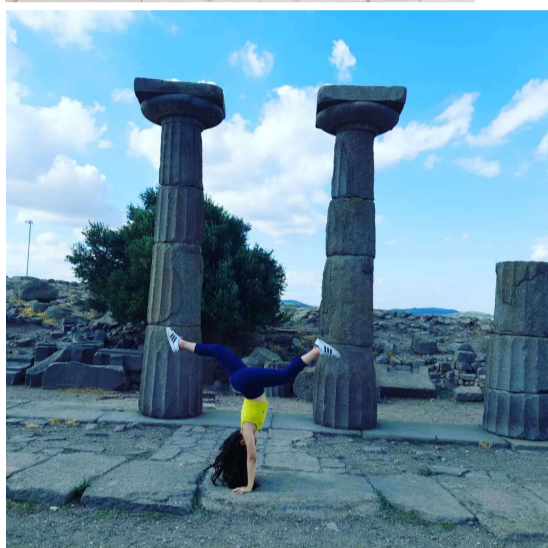
Нашли смо неки лепе кафеће са лежаљкама и ту смо се сместили, пили сокове, сунчали се и купали.

Улцињска плажа је веома дугачка, а море је плитко и топло. Покушали смо и Лава да уведемо у море, јер смо хтели да се купа са нама. Међутим, њему се море уопште није допало. Пливао је ка обали и желео што пре да изађе на сигурно. Дан је брзо пролетео и морали смо да кренемо ка Сутомору. Била је гужва на путу, али ми то није сметало јер сам у колима слушао музику.

Иако сваке године летујем у Црној Гори, сваки пут је то нова авантура.

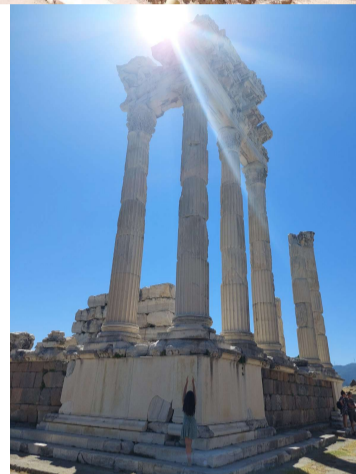
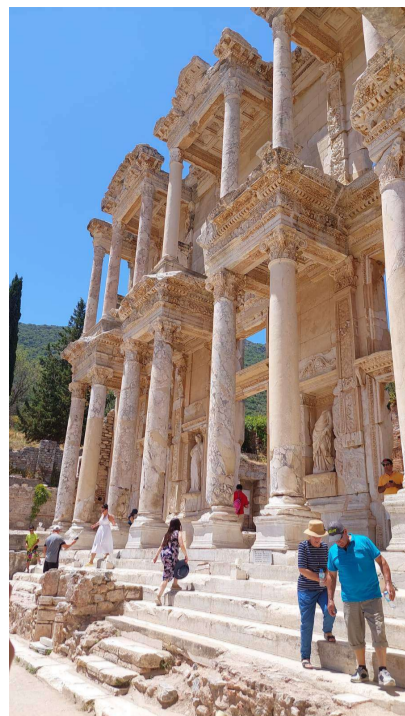
Написао Вања Арскић

ЛЕТО КРОЗ МОЈЕ ОЧИ

Овог лета сам посетила Турску. Могу да кажем да је то било незаборавно путовање. Као путовање кроз време. Прва станица нам је био град Једрене. Ту је временска машина почела да ради. Вратили смо се у далеки 16. век тако што смо преноћили у хану који је подигао чувени архитекта Мимар Синан. Затим смо отишли још даље у прошлост, у Троју, град стар хиљадама година. Ту је вођен Тројански рат. У граду се налазе остаци зидина, амфитеатара, храмова. Посебно је занимљив тројански коњ направљен од дрвета који је коришћен за снимање филма о овом граду. Наредног дана смо наставили даље низ обалу мора и стигли до другог античког града Асоса. У граду се налази храм грчке богиње Атине и позориште са чаробним погледом на острво Лесбос. Велики део ствари пронађених у овом граду пренешен је у Француску, у музеј Лувр. Од свих античких градова које сам овог пута видела, највише ми се свидео Пергам. Град је подељен на три дела, доњи део града где су биле смештене продавнице, средњи део са гимназијама и светим местима. Горњи град је смештен на врху брда и до њега смо дошли жичаром. Дан је био ветровит, тако да је пењање било поприлично узбудљиво... У горњем граду се налази Трајанов храм. Град је имао и библиотеку, позориште, стадион, болницу и амфитеатар. Нажалост, многе ствари су украдене из овог града и однешене у Берлин. Данас се чувају у Пергамском музеју у Берлину. По овом граду пергамент је добио име. Последњи антички град који смо видели је Ефес. То је један од најпознатијих древних градова у свету. Ту се налази велики амфитеатар у који је могло да стане око 25.000 људи и у њему су одржаване представе и гладијаторске борбе. Ефес је имао и велику библиотеку и пијацу. Ту се налази и Артемидин храм, једно од седам светских чуда. Оно што је на мене оставило најјачи утисак јесте кућа Девице Марије где сам замислила једну жељу. На путу од Ефеса до Истанбула срватили смо у Никеју. То је град који је важан за хришћанство. У време Османског царства град је постао познат по производњи керамике. Ту сам похађала радионицу керамике и успела да направим свој тањир. Путовање се завршило између Европе и Азије, у величанственом Истанбулу, који је био престоница три велика царства. Поглед на истанбулске небодере који изгледају нестварно вратио ме је у садашњост. Ово путовање је било као сан.

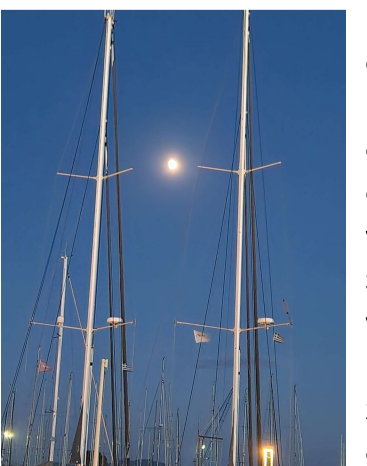
Написала Асја Рушид

МОРНАР АЛЕКСА

Сваког лета по завршетку школске године, крећемо у нову авантуру. Укрцавамо се на брод, напуштамо наш уобичајени живот и постајемо морепловци. Обично пловимо по Јонском мору и обилазимо најлепша острва са плажама где је море врло чисто а вода прозирна. Пристајемо бродом на пустим местима, где нема становника или у егзотичним острвским градовима. Ове године ћу да вам пишем о три острва, а то су Кефалонија, Итака и Меганиси. Кефалонија је највеће острво у Јонском мору а име је добило због свог облика главе а на грчком се глава каже кефало. Познато је по најлепшим плажама, укусној храни и по речима мог тате добрим винама. Мислим да њему треба веровати барем што се вина тиче. Били смо у месту које се зове Фискардо а између осталог познато је по томе што се то место помиње у књизи а и у истоименом филму „Мандолина капетана

Корелија“. Место је јако романтично, пуно цвећа и малих таверни у разним бојама фасада. Острво Итака је чувено по његовом познатом становнику, краљу и великом ратнику и авантуристи Одисеју. У граду Ватију налази се Одисејев музеј и сваки мештанин зна да исприча по неку причу о Одисејевим авантурама. Острво Меганиси ми се највише допада због свог необичног облика и јако великог броја увала у којима се може купати у недирнутој природи. На том острву обично остајемо по неколико дана и уживамо у најчистијој води плаво зелене боје и дружимо се са посадама осталих бродова. Тако сам упознао нове пријатеље са разних страна света, Шпаније, Норвешке, Велике Британије..... На суседним бродовима обично има и деце мог узраста тако да је увек занимљиво и узбудљиво. Ове године сам учио да управљам бродом и надам се да ћу да савладам ту вештину јер ми се допада да пловим и такав начин живота. Грчка има преко 6500 острва и ја бих волео да обиђем неки део тога. Написао Алекса Ђуричић

АКТУЕЛНОСТИ: Интервју редакције са новим другарицама у разреду, близнакињама Теодором и Софијом Јовановић

Вања: Да ли вам је било стресно да промените школу?

Софија: Свакако је било стресно, срећом брзо сам се опустила, јер су нас сви одмах лепо прихватили.

Теодора: Било ми је мало стресно првог дана школе, али већег следећег дана сам се опустила. Била сам срећна што сам добила прилику да упознам нове другаре и стичем нова пријатељства.

Маја: Да ли вам недостају другари из старе школе?

Софија: Недостају ми највише моје блиске другарице, али њих и овако виђам.

А сада сам упознала много нових другара, што је лепо.

Теодора: Скоро сви ми по мало недостају, али их често виђам по крају или у парку где се и даље састајемо.

Асја: Опишите себе у пет речи.

Софија: Радознала, искрена, правдољубива, упорна, добар и одан друг.

Теодора: Радознала, искрена, истрајна у свему, паметна, добар пријатељ.

Алекса: Како се осећате у новој школи?

Софија: Осећам се лепо, лепо смо прихваћене, сва деца се друже и сарађују у свему.

Теодора: Осећам се пријатно, сви су ме прихватили и воле да се друже самном.

Соја: Зашто сте се одлучили да пређете у нашу школу?

Софија: Наша добра другарица иде у ову школу, од ње смо чули лепе ствари о школи, о друштву из школе, да је школа добра, даје добре ђаке и има школске новине! :-)

Теодора: Наша другарица иде у ову школу. Из досадшњег дружења са њом закључили смо да је школа добра а ја волим промене и нове изазове. Такође ми се допада што имам прилику да пишем за школске новине.

Анђела: Које су предности кад имаш сестру близнакињу?

Софија: Имати сестру близнакињу је прелепо, јер знаш да увек имаш коме да се повериш, неко ти увек чува леђа, и имаш доброг и верног друга за цео живот.

Теодора: Једном смо се заменили у претходној школи, на часу. Ја сам седела са Рељом. Он није приметио да је читав час поред њега била Софија а не ја. Било је забавно!

